

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. sp.k. w K.
przeciwko M. O.
o zapłatę,
oraz z powództwa M. O.
przeciwko S. sp. z o.o. sp.k. w K.
o zapłatę
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej – S. sp. z o.o. sp.k. w K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki – S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. na rzecz pozwanego M. O. kwotę 7.214 (siedem tysięcy dwieście czternaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - stanowią podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może bowiem oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” Spółka komandytowa z siedzibą w K. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 grudnia 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej - dotyczące, ogólnie rzecz ujmując, relacji pomiędzy przepisami o bezpodstawnym wzbogaceniu a przepisami o odpowiedzialności związanej z niewykonaniem zobowiązania - było już przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2009 r., IV CSK 48/09, nie publ. wraz z powołanym tam orzecznictwem). Dodać należy, iż drugie zagadnienie prawne dotyczy rozliczenia się stron po rozwiązaniu umowy przez strony w sytuacji, w której podstawą prawną oceny Sądu drugiej instancji było przyjęcie, że pozwany nie dokonał skutecznego odstąpienia od łączącej strony umowy, na co powoływała się strona

powodowa w podstawie faktycznej powództwa. Z tej przyczyny drugie z zagadnień prawnych sformułowanych w skardze kasacyjnej jest w ogóle nieprzydatne dla rozstrzygnięcia o jej zasadności.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W przedmiocie kosztów postępowania, na wniosek pozwanego M. O. zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).